

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/195/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712209724
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712209724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Prievozská 6/A, Bratislava, právne zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom AK Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava proti odporcovi Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, O. K., zastúpený opatrovníčkou Bc. Miroslavou Boškovou, tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, o zaplatenie 487,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18. februára 2013, č. k. 8C/16/2013-51, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným rozsudkom uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 323,23 eur § 9% úrokom z omeškania ročne od 28.12.2010 do zaplatenia, v zákonnej 3-dňovej paričnej lehote. Odporcovi ďalej uložil zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 9,43 eur, v rovnakej zákonnej lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ dňa 10.4.2005 uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení podľa zák. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli aj všeobecné podmienky spoločnosti navrhovateľa. Podpísaním zmluvy o pripojení sa navrhovateľ ako poskytovateľ služby zaviazal poskytovať služby odporcovi ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi spojené s účastníckym programom Paušál 60 ako aj ďalšie služby ako clip, obrazové správy, zvýhodnené číslo a pod. Odporca sa zaviazal za poskytované služby platiť navrhovateľovi fakturované ceny. Účastníci konania následne dňa 10.3.2009 uzatvorili Dodatok k zmluve o pripojení č. A1837007, na základe ktorého došlo k aktivácii nového účastníckeho programu Paušál Klasik 150 XXL hovory, pričom navrhovateľ zároveň odporcovi predal mobilný telefón LG K8360 za zľavnenú cenu 0,50 eur. V čl.2/ bod 2.3 sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku, zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, nepožiada o vypojenie z prevádzky, nedopustí sa takého konania, z ktorého by vzniklo navrhovateľovi právo odstúpiť od zmluvy a bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program, že nedôjde k porušeniu záväzku. V čl. 2 bod 2.5 sa zároveň zaviazal, že v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedených v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržaním záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy) sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Právo na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty podľa tohto bodu malo vzniknúť samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti. Odporca riadne a v čas nezaplatil navrhovateľovi cenu za poskytovanie služieb za obdobie od 08.08.2010 do 08.11.2010, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej zmluvy. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 13.12.2010 oznámil odporcovi sumu neuhradených

faktúr za jednotlivé obdobia a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval, podľa vyjadrenia navrhovateľa, ani čiastočnou úhradou. Dodatočne stanovená lehota na zaplatenie uplynula dňa 27.12.2010. Navrhovateľ napriek uzatvorenej dohode o zmluvnej pokute sa návrhom domáhal zaplatenia náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného MT a jeho akciovou cenou, pričom preukázal, že predajná cena predmetného telefónu bola 165,64 eur a podľa dodatku o zmluvnom pripojení, telefón bol odporcovi predaný v cene 0,50 eur. Súd uveril navrhovateľovi, že odporca mu za poskytnuté služby riadne nezaplatil a že cena poskytnutých služieb bola vyúčtovaná v súlade s uzatvorenou zmluvou o pripojení vrátane dodatku, pretože odporca nepreukázal opak. V tejto časti súd preto návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Čo sa týka uplatnenia náhrady škody v danom prípade nie sú splnené podmienky na priznanie sumy 164,64 eur, ktorú si navrhovateľ uplatnil titulom náhrady škody. Navrhovateľ vo svojom návrhu skutkovo vymedzil nárok na náhradu škody jednak z toho, že odporca si neplnil riadne a včas svoje povinnosti a neplatil cenu poskytnutých služieb, ale tiež z toho, že porušil svoj základný záväzok zotrvať s ním vo vzťahu počas dohodnutej doby. Je nesporné, že súd konštatoval porušenie povinností zo strany odporcu, čo sa týka neplatenia ceny služieb, čo však samo o sebe nezakladá právo na uplatnenie škody rovnajúcej sa rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Pokiaľ ide o samotný vznik škody, z ustanov. § 442 ods. 1 Obč. zák. vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo, teda ušlý zisk. Podľa navrhovateľa jeho škodou je rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou MT. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, súd je toho názoru, že k uvedenej škode by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predal MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale je výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplní jeho očakávanie, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože odporca tento MT získal za takú kúpnu, na ktorej sa dohodol s predávajúcim, t.j. s navrhovateľom. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je splnený ani tretí predpoklad vzniku škody, a to kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale len samotná kúpna zmluva, ktorú navrhovateľ dobrovoľne uzatvoril s odporcom, na základe ktorej odporcovi predal tento telefón za dohodnutú kúpnu cenu. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanov. § 142 ods. 2 O.s.p a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania pomerne, vzhľadom k tomu, že jeho úspech bol 66,26% a jeho neúspech, čo je zároveň úspechom odporcu bol 33,75%, preto jeho čistý úspech bol 32,50%. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním navrhovateľa advokátom v tomto konaní súd nepriznal, pretože podľa názoru súdu sa nejedná o náklady účelne vynaložené. V tomto prípade žaloba nebola spísaná advokátom, čo vyplýva z plnomocenstva pripojeného k návrhu, ktorým navrhovateľ splnomocnil svojho zamestnanca Mgr. M. P., právnik a zamestnanca, ktorý bol splnomocnený v plnom rozsahu konať a zastupovať navrhovateľa v tomto konaní. Súdu sa javí ako skutočne neúčelné, aby sa navrhovateľ následne nechal zastúpiť advokátom (aj keď v splnomocnení navrhovateľ súhlasil, že tento zamestnanec je oprávnený v rozsahu svojho splnomocnenia udeliť plnomocnenstvo o.i. aj advokátom) za situácie, kedy už rozhodne vedel, že odporca je na neznámom mieste, že sa nezúčastní pojednávania, že má ustanoveného opatrovníka, a tiež za situácie, že navrhovateľ sa bežne v takýchto veciach nezúčastňuje pojednávaniu (čo je súdu známe z vlastnej rozhodovacej činnosti), a preto je súd toho názoru, že účelom právneho zastúpenia v tomto konaní nebolo poskytovanie právnej pomoci, ale len umelé navyšovanie trov konania na úkor občana v tomto spore.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal v zákonom určenej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a priznať mu celý uplatnený nárok v sume 487,87 eur a špecifikovanú náhradu trov konania 82,02 eur a 29 eur za súdny poplatok v konaní pred okresným súdom a 41,01 eur trovy odvolacieho konania za právne zastúpenie. Uviedol, že navrhovateľ svoj oprávnený zmluvný nárok plne preukázal a vo všetkých smeroch uniesol dôkazné bremeno v plnom rozsahu. Navrhovateľ riadne odôvodnil svoj nárok. Rešpektujúc tú skutočnosť, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka KS Prešov sp.zn.:6Co/91/2011 a potom v súlade s ust. § 53a Obč. zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky a teda v kontexte a v plnej súvislosti s ust. čl. 3 bod 3,7 Dodatku sa navrhovateľ potom domáhal nároku vo výške iba výlučne plne preukázanej v tomto konaní škody voči odporcovi, ktorá preukázateľne navrhovateľovi

vznikla za odpredaný telefón MT LG K8360 a to vo vyššpecifikovanej a plne preukázanej výške v sume = 164,64 eur. Súd prvého stupňa nesprávne nevyhodnotil rozsiahle listinné dôkazy, ktoré jednoznačne preukazujú vznik uvedenej škody v sume 164,64 eur. V odôvodnení takto zmätočne a nepreskúmateľne vydaného rozsudku uviedol absolútne irelevantné skutočnosti, keď konštatuje, že i napriek tomu, že odporca porušil dohodnuté zmluvné podmienky, keď včas a riadne nezaplatil navrhovateľovi hovorné, teda riadne vyfakturovanú sumu za poskytovanie telek. služieb mobilného operátora za obdobie od 08.08.2010 do 08.11.2010 v celkovej sume 323,23 eur súd uvádza, že ku škode u navrhovateľa by nedošlo, ak by navrhovateľ v rámci používania ofenzívnej obchodnej politiky nepredal MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Súd uvádza, že navrhovateľ v konaní nepreukázal a ani to netvrdil, že by došlo ku odstúpeniu od zmluvy, alebo k inému platnému ukončeniu zmluvy pred ukončením doby viazanosti. Po tom, čo neuhradením riadne doručených faktúr odporcovi tento ich neuhradil, bola mu následne zaslaná výzva- pokus o pokonávku, ktorá je súčasťou súdneho spisu, a následne po tom, čo odporca ani na túto výzvu nereagoval, bolo prikročené zo strany navrhovateľa k odpojeniu odporcu, a týmto spôsobom bola ukončená platnosť Zmluvy o pripojení Č. A1837007 zo dňa 10.04.2005. V napadnutej časti rozsudku o nepriznaní trov práv. zastupovania súd I. stupňa tento odôvodnil iba tým, že navrhovateľ údajne vedel, že odporca je na neznámom mieste, a že má ísť zo strany navrhovateľa údajne o umelé navyšovanie trov konania, čo je konštatácia absurdná, svojvoľná, bez akéhokoľvek dôkazu a v hrubom rozpore s Ústavou SR o práve na právnu pomoc a je skutočne konštatovaním mylným, účelovým, súdu nehodným. Navrhovateľ si iba uplatnil svoje právo splnomocniť svojho zvoleného právneho zástupcu-advokáta, na poskytnutie právnych služieb a tieto služby aj boli v súlade s právom v Slovenskej republike aj poskytnuté v plnom súlade so zásadou podľa § 18 ods. 2, veta posledná zákona Č. 58612003 Z. z. o advokácii, dbajúc na maximálnu možnú hospodárnosť a účelnosť poskytovanej právnej pomoci zo strany zastupujúceho advokáta. Navrhovateľ si podal žalobný návrh sám, bez právneho zastúpenia. V tejto právnej veci bolo vytyčené pojednávanie na deň 18.02.2013 a v rámci plnenia zásady hospodárnosti a účelnosti súdneho konania a s tým spojených trov konania navrhovateľ ORANGE, a.s. splnomocnil ku právnomu zastupovaniu advokáta Mgr. Martina Katriaka až dňa 15.02.2013, čo už bolo absolútne nevyhnutné, a následne ešte zabezpečil aj substitučné zastúpenie advokátom JUDr. Alojzom Žitníkom, aby úplne eliminoval náklady na cestovné, stratu času a iné, nakoľko substituent má sídlo v sídle konajúceho súdu I. stupňa, teda pre účelnosť a hospodárnosť tohto konania navrhovateľ urobil absolútne možné maximum. Z tohto dôvodu postup súdu považuje voči navrhovateľovi za nespravodlivý, až tendenčný.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O.s.p.). O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí uplatneného nároku vo zvyšnej časti, vychádza zo správnych skutkových a právnych záverov, je odôvodnený podľa kritérií v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa s touto časťou odôvodnenia rozsudku okresného súdu odvolací súd plne stotožňuje.

Súčasne považuje za potrebné akcentovať nasledovné:

V prejednávanej veci navrhovateľ uplatnil proti odporcovi nároky zo zmluvy o pripojení, uzavretej podľa § 43 ods. 1 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Obsahom takejto zmluvy je záväzok podniku zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Na druhej strane je záväzok zaplatiť cenu za poskytnuté telekomunikačné služby.

V dodatku k uvedenej zmluve o pripojení sú v čl. 2 upravené práva a povinnosti „Podniku a účastníka“, okrem iného aj v bode 2.6. povinnosť účastníka v prípade porušenia špecifikovaných povinností v bodoch 2.3. alebo 2.4. zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

Ako na to sám poukazuje vo svojom odvolaní navrhovateľ, uvedená zmluvná podmienka bola v inom súdnom konaní vyhlásená za neprijateľnú (KS Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011), potom podľa § 53a Občianskeho zákonníka ju už navrhovateľ nemôže používať.

Pokiaľ však navrhovateľ uplatnený nárok odôvodňuje ako nárok na náhradu škody, ktorý mu vznikol tým, že odporcovi predal mobilný telefón za zľavnenú cenu a tento nedodrжал svoje zmluvné povinnosti, uvedené odôvodnenie možno považovať iba za účelové.

Účastníci zmluvy o pripojení mali dohodnuté svoje práva a povinnosti zo zmluvy. Sankcia v prípade porušenia zmluvných povinností v podobe zmluvnej pokuty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 Občianskeho zákonníka).

Predaj mobilného telefónu je však ďalšou typovou zmluvou - kúpnu zmluvou, uzavretou podľa § 588 resp. 612 Občianskeho zákonníka, na ktorej obsahu sa účastníci dohodli - teda na predmete a cene, je perfektným dvojstranným právnym úkonom, z ktorého si účastníci svoje záväzky splnili - teda navrhovateľ odovzdal predmet kúpy a odporca predmet kúpy prevzal a zaplatil zaň dohodnutú, aj keď výhodnú cenu, ktorá bola zrejme obchodnou politikou navrhovateľa zabezpečiť si odberateľov telekomunikačných služieb, ktorých je prevádzkovateľom. Z uvedeného je zrejmé, že bola uzavretá perfektná kúpna zmluva, z ktorej zmluvné strany svoje záväzky splnili, ani jedna strana jej neplatnosť neuplatnila, resp. prípadné porušenie záväzku z nej.

Ako potom správne konštatoval okresný súd, nie sú splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, preto správne nemožno považovať uplatnený nárok za oprávnený a správne v tejto časti bol návrh zamietnutý.

Z uvedených dôvodov odvolanie navrhovateľa v napadnutej časti z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) nie je spôsobilým odvolacím dôvodom.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania však bolo potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O.s.p.).

Vychádzajúc z ust. § 25 O.s.p., účastník má právo si zvoliť advokáta. Zvoliť si právneho zástupcu v súdnom konaní vyplýva aj z článku 47 Charty základných práv EÚ, v zmysle ktorého, každý koho práva a slobody zaručené právom únie nie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Pokiaľ okresný súd spochybnil možnosť navrhovateľa zvoliť si právneho zástupcu, jeho závery nemožno považovať, vzhľadom na uvedenú vnútroštátnu a komunitárnu právnu úpravu, za správne.

Posudzovanie uplatneného práva na náhradu trov konania, ktorého súčasťou je aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát (§ 137 O.s.p.), má vychádzať z príslušných ustanovení o náhrade trov konania podľa ustanovení § 142 a nasl. O.s.p.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR je aj to, aby účastník konania, ktorý v konaní spravidla v spore, uspel, mal zásadne právo, aby sa mu nahradili

všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odkloniť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

Rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania nie je založené na uvedených právnych postulátoch, preto ho bolo potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom bude vychádzať z práva navrhovateľa zvoliť si právneho zástupcu v konaní. Uplatnený nárok na náhradu trov konania následne posúdi z hľadiska zákonných predpokladov podľa § 142 O.s.p. a znova o náhrade trov konania rozhodne. Bude pritom vychádzať zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .